

28 września 1931 r.

F27b 1/10

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14099.

Kl. 80 c 16.

Ernst Knöringer
(Wülfrath, Niemcy)
i Karl Wolsky
(Wülfrath, Niemcy).

Urządzenie nadawcze do pieców szybowych.

Zgłoszono 20 kwietnia 1929 r.

Udzielono 8 lipca 1931 r.

Pierwszeństwo: 21 kwietnia 1928 r. (Niemcy).

Przy wypalaniu wapna lub podobnych materiałów w piecach szybowych dąży się, jak wiadomo, do takiego rozmieszczenia w piecu materiału poddanego wypalaniu, aby drobne kawałki tegoż zajęły przestrzenie bliżej ścian, a grubsze — wewnątrz komory pieca, przyczem paliwo winno znajdować się w środkowych przestrzeniach pieca.

Cel ten osiąga się przy pomocy różnych znanych urządzeń, których ujemną stronę stanowią skomplikowane i bardzo drogie mechanizmy, umieszczone w komorze oddływowej gorących spalin i skutkiem tego

niezdolne do zapewnienia na dłuższy czas prawidłowego i bezpiecznego ruchu. Urządzenia te częstokroć posiadają jeszcze tę przykrą wadę, że materiał poddawany wypalaniu i paliwo musi się nadawać w oddzielnych punktach, co stwarza konieczność stosowania dwóch odrębnych urządzeń doprowadzających.

Celem wynalazku niniejszego jest umożliwić przeprowadzenie opisanego uprzednio rozmieszczenia materiału poddanego wypalaniu i paliwa w sposób najprostszy i wolny od powyższych niedogodności.

Przedmiot wynalazku przedstawiony jest na rysunku w przekroju. Lej nadawczy *a* napęnia się zapomocą podnośnika kubłowego, wózków lub tym podobnych urządzeń, najpierw materiałem przeznaczonym do wypalania. Materiał ten, po opuszczeniu zamykającego dzwonu, złożonego z dwóch części *b* i *c*, zsuwa się po powierzchni stożkowej *c* w kierunku ścian pieca i napotyka tu na osłonę obmurowania, złożoną z ukośnie osadzonych prętów *d*, która spełnia zarazem rolę rusztu sortującego i oddziela drobne kawałki od grubszych.

Celem doprowadzenia do pieca paliwa nadawanego w miarę każdorazowej potrzeby do leja *a* podnosi się tylko luźno założoną pokrywę *b*, pozostawiając dolny stożek rozdzielczy *c* w spoczynku. Wówczas paliwo zsuwa się wdół po wewnętrznej pierścieniowej powierzchni ślizgowej *f* i natrafia na otwarty w środku ścięty stożek rozdzielczy *g*, którego kształt sprawia, iż paliwo rozmieszcza się równomiernie w środkowej części przekroju poprzecznego pieca, nie pokrywając brzegów. Wspomniany stożek rozdzielczy *g* osadzony jest przesuwnie w kierunku pionowym na drażku *h* i daje się za każdym razem nastawiać

odpowiednio do gatunku węgla, celem należytego rozmieszczenia tegoż.

Zastrzeżenie patentowe.

Urządzenie nadawcze do pieców szarych, zapomocą którego materiał w drobnych kawałkach rozmieszcza się bliżej ścian pieca, a materiał grubszy oraz paliwo na środkowej części przekroju szary, pozostawiając wolnymi od materiałów opałowch brzegi pieca, znamienne tem, że zastosowano znany skądinąd dzwon zamykający, składający się z dwóch współosiowych części, których jednoczesne opuszczenie skierowuje materiał ku rusztowi sortującemu, znajdującemu się przy ścianach pieca i rozdzielającemu materiał na drobniejszy i grubszy, podczas, gdy podniesienie tylko górnej części dzwonu umożliwia rozmieszczenie paliwa w środkowych częściach pieca, przy pomocy umocowanego poniżej współosiowo otwartego stożka ściętego.

Ernst Knöringer.

Karl Wolsky.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

